

Advies over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 80/777/EEG van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lid-staten inzake de exploitatie en het in de handel brengen van natuurlijk mineraalwater

(95/C 110/14)

Op 7 november 1994 heeft de Raad besloten, overeenkomstig artikel 100 A van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap het Economisch en Sociaal Comité advies te vragen over voornoemd voorstel.

De Afdeling voor milieu, volksgezondheid en consumentenvraagstukken, die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 31 januari 1995 opgesteld. Rapporteur was de heer De Paul de Barchifontaine; co-rapporteurs de heren Decaillon en Green.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens de 323e Zitting (vergadering van 23 februari 1995) het volgende advies uitgebracht, dat met meerderheid van stemmen (3 stemmen tegen, 4 onthoudingen) is goedgekeurd.

1. Inleiding

1.1. Tijdens de op 11 en 12 december 1992 in Edinburgh gehouden Europese Raad hebben het staats-hoofd en de regeringsleiders kennisgenomen van het voornemen van de Commissie om bepaalde richtlijnen te rationaliseren. Het gaat hierbij om richtlijnen met wellicht onnodig gedetailleerde bepalingen, die zouden kunnen worden vervangen door richtlijnen waarin alleen de essentiële eisen zijn opgenomen die nodig zijn om het vrije verkeer van goederen binnen de Gemeenschap te waarborgen.

1.2. Hierbij werd onder andere verwezen naar Richtlijn 80/777/EEG.

2. Algemene opmerkingen

2.1. Het Comité keurt het gewijzigde voorstel goed en stipt de goede leesbaarheid van het document aan, die is te danken aan de toelichting waarin door middel van vragen en antwoorden een motivering bij het voorstel wordt gegeven.

2.2. Het Comité wijst erop dat Richtlijn 80/777/EEG betrekking heeft op de exploitatie en het in de handel brengen van natuurlijk mineraalwater en moet zorgen voor een hoog beschermingsniveau van de consument. Zij biedt de Europese consument de mogelijkheid te kiezen uit verschillende soorten natuurlijk mineraalwater. Naarmate de consument beter wordt geïnformeerd, neemt zijn keuzevrijheid toe. In de „essentiële eisen” van de Europese wetgeving moet dit tot uiting komen.

2.3. Volgens het Comité is tussen de verschillende soorten water verwarring mogelijk en dient te worden verduidelijkt welke verschillen bestaan tussen bronwater, natuurlijk mineraalwater, behandeld en voor de distributie bestemd water, oppervlaktewater, enz., m.a.w. tussen natuurlijk drinkwater en de overige soorten.

2.4. Het Comité is van mening dat de benaming „natuurlijk mineraalwater” een kwaliteitsaanduiding is die in ieder geval moet worden behouden.

2.5. De consumptie van natuurlijk mineraalwater is van 8 miljard liter in 1980 toegenomen tot 22 miljard liter in 1994. Uit deze toename blijkt dat niet alle soorten water voor de consument dezelfde zijn en dat hij dienaangaande bepaalde eisen stelt, waaraan moet worden voldaan.

2.5.1. Het is dan ook van fundamenteel belang dat voor menselijke consumptie bestemd water, ongeacht of het om gebotteld water dan wel om leidingwater gaat, aan hoge eisen inzake de bescherming van de volksgezondheid beantwoordt. Het Comité is van mening dat de Raad het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding moet vragen de in de richtlijn aangegeven parametrische waarden te herzien en aan de wetenschappelijke vooruitgang aan te passen, zodat de consument gezondheidsbescherming op een zo hoog mogelijk niveau wordt gegarandeerd.

2.6. Aangezien de Commissie voorstelt de procedure tot certificering van uit derde landen ingevoerd water te versoepelen, wijst het Comité erop dat kennis van de statistieken betreffende de buitenlandse handel op het stuk van in- en uitvoer van gebotteld water, per categorie, nuttig kan zijn.

2.7. De etikettering van „natuurlijk mineraalwater” moet in overeenstemming zijn met de bepalingen van Richtlijn 79/112/EEG betreffende de etikettering van levensmiddelen, en zo uitvoerig en nauwkeurig zijn dat verwarring met andere soorten gebotteld water wordt vermeden.

2.8. Het Comité vindt het een goede zaak dat de Commissie de communautaire wetgeving in het licht van de vooruitgang van wetenschap en techniek wil aanpassen.

2.9. De consument mag volgens het Comité in géén geval worden misleid. De vermelde samenstelling van natuurlijk mineraalwater moet met de werkelijkheid overeenstemmen. Het eventuele gebruik van met ozon verrijkte lucht is een techniek die ongetwijfeld de grootste waakzaamheid vereist en met de nodige omzichtigheid moet worden toegepast.

2.10. Naar de mening van het Comité streeft de op artikel 100 A gebaseerde Richtlijn 80/777/EEG naar een hoog beschermingsniveau van de volksgezondheid. Dit

aspect mag niet uit het oog worden verloren aangezien aan het gebruik van „natuurlijk mineraalwater” vaak gezondheidsoverwegingen ten grondslag liggen.

2.11. In deze richtlijn komt de grootte van de verpakking niet aan de orde. De inhoud dient zodanig te zijn dat het produkt binnen een gestelde termijn kan worden verbruikt zonder het risico dat microbiologische verontreiniging optreedt. Dit probleem kan worden opgelost door op de verpakking voor de gebruiker een aanbevolen verbruikstermijn na opening te vermelden. In dit verband kan CODEX worden toegepast.

2.12. Het Comité wenst dat bronwater eveneens in het toepassingsgebied van Richtlijn 80/777/EEG wordt opgenomen, omdat een duidelijk onderscheid moet worden gemaakt tussen natuurlijk drinkwater enerzijds en de overige soorten water anderzijds.

3. Bijzondere opmerkingen

3.1. Het Comité onderschrijft de in artikel 1, lid 1, opgenomen bepaling dat de geldigheidsduur voor de goedkeuring van uit derde landen ingevoerd water niet meer dan 10 jaar mag bedragen, mits voldoende periodieke controles worden uitgevoerd en de resultaten ervan over een voldoende lange periode worden gevolgd.

3.2. Bij artikel 4, lid 1, wordt het verwijderen van instabiele bestanddelen geregeld. Om met de ontwikkeling van de kennis op toxicologisch gebied rekening te houden, is het volgens het Comité zaak hieraan „ongewenste bestanddelen” toe te voegen, voor zover zij worden verwijderd volgens methoden die krachtens deze richtlijn zijn toegestaan.

3.3. Het Comité is voorts van mening dat voor de verwijdering van ijzer-, mangaan- en zwavelverbindingen en arseen, de behandeling door met ozon verrijkte

lucht slechts onder streng gedefinieerde voorwaarden kan worden toegestaan; op de naleving hiervan dient strikt te worden toegezien, zodat na het bottelen de samenstelling van het water ten aanzien van bij de winning aanwezige essentiële bestanddelen niet wordt beïnvloed.

3.4. In artikel 7, nieuw lid 2, stelt het Comité de volgende wijzigingen voor:

- ad a) wordt na „kenmerkende bestanddelen” toegevoegd: „met name het in milligram per liter uitgedrukte gehalte aan mineralen, conform de resultaten van de officiële analyse tot goedkeuring”;
- ad b) wordt de nieuwe zin toegevoegd: „In het geval van in derde landen gewonnen water moet ook de naam van het land worden vermeld.”

3.4.1. Naar de mening van het Comité moeten bij de etikettering van natuurlijk mineraalwater ook alle behandelingen worden vermeld die dit water eventueel heeft ondergaan, zodat misleiding van de consument wordt vermeden en „fair trade” wordt gewaarborgd; dit gaat in tegen het voorstel tot wijziging van artikel 7, lid 3, waarin zulks aan de lid-staten wordt overgelaten.

3.4.2. Of het water gedecanteerd of gefiltreerd is, hoeft in geen geval te worden vermeld, omdat deze behandelingen voor zowel mineraalwater als voor de distributie bestemd water van oudsher al gebruikelijk zijn.

3.5. Krachtens (het nieuwe) artikel 11 moet met betrekking tot „de grenswaarden voor de concentraties van bestanddelen van natuurlijk mineraalwater” het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding worden geraadpleegd. Volgens het Economisch en Sociaal Comité ligt het voor de hand dat dit Wetenschappelijk Comité ook voor het vaststellen van ongewenste bestanddelen wordt geraadpleegd.

Brussel, 23 februari 1995.

De Voorzitter

van het Economisch en Sociaal Comité

C. FERRER